

Казацитъ бѣхъ прѣвзели Азофъ; Султантъ проводи срѣщу тѣхъ войска и сполучи да си повърне този важенъ градъ.

Нѣколко малтезески моряцы были плѣнили единъ турски кораба, въ който са намѣрваше майката на Султана и единъ отъ сыноветъ му, и бѣхъ завели тозъ плѣнъ на Кандія, дѣто ги бѣ пріель венеціанскыя управитель, безъ да му мысли, че съ туй той одобрява поведението на грабителитъ и тежко наскърбява Султана.

Ибрахимовийтъ гнѣвъ нѣмаше прѣдѣлы, когато са раздаде тѣзъ новина; отъ най-напрѣдъ той бѣше рѣшилъ да истрѣби всичкытъ Христіене; сетиъ са поуспокои и хвърли гнѣва си само на Венеціанитъ, когато посланицитъ на Англія и Голландія му обявихъ, че въ ордена на малтезкытъ Рицары нѣма ни единъ тѣхенъ съотечестенникъ и че всичкытъ Рицари сѣхъ Френци, той поиска да са въсползува отъ тѣзъ случка и да завладѣе островъ Критъ. Везиртъ направи голѣмы приготвления и безъ да обявява война, потегли къмъ острова една флота отъ 348 кораби и сухопѣтна войска отъ 50,000 души. Тѣй са поченъ кандійската война, която са продѣлжи 25 години и причины толкози кръвопролитія и на двѣтъ стѣрны. Прѣвземаньето на Кандія не было прѣдставено на Ибрахима, на когото умѣтъ и силытъ бѣхъ разслабены отъ распустижтыя дворески животъ и около когото нѣмаше достойны хора по причина, че всичкытъ чинове са раздавахъ отъ султанкытъ не на достойнытъ, а на угодливытъ. Канея (градъ) са взе съ пристѣпъ, а Ретимо са прѣдаде; нѣ прѣдъ главныя градъ Кандія Турцытъ не сполучихъ. Като енергіята му не бѣше равна на гнѣва му, Султантъ не можаше да насърдчи войската. Епичеритъ са подигнахъ и го свалихъ отъ прѣстола, а на мѣстото му вѣдарихъ седемгодишныя му сынъ Мухамеда.

кова. Само въ разбърканытъ врѣмена на крестоноснытъ походы и по-сетиъ туй пазяне е минжло въ рѣдѣтъ на Френцитъ. Като го е повържълъ на Гръцитъ, Султантъ е възстановилъ едно потѣпкано, неправедно отнето право.